

e1, e2, e3
H. Vasile

Biroul permanent al Camerei Deputaților
Inițiative legislative

Nr. 471 din 06.06.2018

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. 3502
Data 25.06.2018

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Biroul permanent al Senatului
Bp 297 din 12.6.2018

Către:

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art.74 din Constituția României, republicată, vă înaintăm, alăturată, **Propunerea legislativă pentru completarea art.60 și art.154 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal**, spre a fi supusă dezbaterii și aprobării Parlamentului României.

Pentru inițiatori,

Claudiu Vasile RĂCUCI – Deputat PNL

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Inregistrat nr. <u>3502</u>
Data <u>25.06.2018</u>

EXPUNERE DE MOTIVE

În ciuda deselor modificări ale Codului fiscal al României, povara fiscală aplicată asupra muncii a rămas relativ constantă, inclusiv după implementarea OUG nr.79/2017 prin care s-a realizat transferul de contribuții. Astfel, atât angajații, cât și angajatorii români nu sunt stimulați să acționeze în economia oficială, deoarece, orice venit suplimentar acordat salariatului înseamnă o povară fiscală de cca. 43%. Un alt aspect al poverii fiscale mari îl reprezintă lipsa de interes pentru angajatori, care ar dori să utilizeze, în sectoare specifice, angajați cu timp parțial de lucru, pentru un al doilea contract de muncă. Și de această dată, povara fiscală îi demotivează, deși România traversează o perioadă în care criza de forță de muncă se adâncește.

Un exemplu de bune practici îl reprezintă sistemul fiscal din Germania, potrivit căruia, pentru contractele de muncă cu timp parțial încheiate de angajați care mai desfășoară deja activități în baza unui contract de muncă cu timp normal de lucru de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, nu se datorează nici impozit pe venit, nici contribuții de sănătate, ci numai contribuții de asigurări sociale, care ajută angajatul să obțină venituri din pensii mai mari, atunci când se retrage din activitate. Așadar, statul german nu impozitează veniturile pentru munca suplimentară, peste timpul normal de lucru și nici nu impune contribuții de sănătate, peste cele datorate prin contractul de muncă cu timp normal de lucru. Efectele pentru economia germană au fost deosebit de bune, având în vedere conformarea fiscală voluntară generată de această măsură.

În acest sens, inițiatorii acestei legi propun un model similar și pentru politica fiscală a României, astfel încât, persoanele fizice care obțin deja venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza unui contract de muncă cu timp normal de lucru de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână să fie stimulate să obțină venituri suplimentare din contracte de muncă cu timp parțial, prin scutirea de impozit și de contribuții de sănătate a acestor venituri. Pentru veniturile din salarii sau de natură salarială, obținute din al doilea contract de muncă cu timp parțial sau din orele suplimentare efectuate în limita a 32 de ore lunar, se vor datora, în continuare, contribuții sociale, în vederea obținerii unor drepturi financiare superioare la pensionare. Astfel, propunem completarea art. 60, în sensul includerii în categoria scutirilor de la plata impozitului pe venit a veniturilor salariale sau de natură

salarială obținute de persoanele fizice, în baza contractelor de muncă, din activitățile desfășurate peste timpul normal de lucru de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână

De asemenea, propunem completarea art. 154 - Categoriile de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate – a veniturilor salariale sau de natură salarială obținute de persoanele fizice, în baza contractelor de muncă, pentru activitățile desfășurate peste timpul normal de lucru de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână – fie că acestea provind dintr-un contract de muncă cu normă parțială, fie din orele suplimentare efectuate în limita a 32 de ore lunar.

În vederea aprecierii și susținerii impactului bugetar al măsurilor propuse, inițiatorii prevăd ca modificările fiscale să opereze începând cu data de 1 ianuarie 2019. Pe termen scurt de timp, impactul bugetar net este nesemnificativ. Pe termen mediu și lung, măsurile propuse vor contribui la creșterea veniturilor bugetare, prin stimularea oficializării relațiilor de muncă. Potrivit Eurostat, ponderea persoanelor care au mai multe locuri de muncă este redusă și că este mai probabil ca persoanele cu studii superioare să aibă un al doilea loc de muncă decât persoanele cu studii de nivel mediu sau inferior. În ceea ce privește UE-28, această situație a fost foarte stabilă în toți anii pentru care există date (2002-2016), situându-se la aproximativ 5 % pentru persoanele cu studii superioare și la aproximativ 3 % pentru celelalte două categorii de studii. Cel mai înalt nivel înregistrat în rândul statelor membre este de 16,3 % (persoane cu studii superioare, Polonia, 2000), iar cel mai mic nivel este de 0,3 % (persoane cu studii de nivel mediu, Bulgaria, 2010-2016). Alte țări în care a avea un al doilea loc de muncă este un lucru oarecum obișnuit sunt: Danemarca, Estonia, Letonia, Țările de Jos, Portugalia, Suedia, Islanda și Norvegia. Pentru România, numărul celor care au un al doilea loc de muncă, **oficial**, este sub 1%.

Trebuie remarcat faptul că, deși statistic munca suplimentară efectuată de angajați la un al doilea loc de muncă (part-time) aproape nu există, ea se produce în realitate, prin forme de evitare a fiscalității impuse pe muncă. Astfel, în contextul penuriei de forță de muncă, angajatorii din România ar apela la munca suplimentară a angajaților, dacă povara fiscală ar fi inferioară. După cum se poate remarca, facilitatea propusă de prezenta lege privește exclusiv angajații care desfășoară activități în baza unui contract de muncă cu normă întreagă, pe o perioadă nedeterminată, legiuitorul dorind să stimuleze și eliminarea practicilor "gri" din piața muncii. Anticipăm, așadar, o creștere atât a numărului de contracte cu normă întreagă pe perioadă nedeterminată, o creștere a contractelor de muncă cu timp parțial (al doilea contract), precum și oficializarea plății orelor suplimentare – impactul bugetar al măsurilor propuse fiind unul pozitiv, pe termen mediu și lung. Mai mult, prin

aceste măsuri acordă și un sprijin real angajatorilor, care, pe de o parte vor putea valorifica, în mod oficial munca angajaților, iar, pe de altă parte, vor putea plăti oficial salariile acestora, fără să mai apeleze la diverse tertipuri pentru acoperirea acestor costuri.

Având în vedere argumentele prezentate mai sus, înaintăm Parlamentului României, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă.

INIȚIATORI

Claudiu Vasile RĂCUCI - Deputat PNL

VILCEANU DAN PNL

HERUȘ LUCIAN PNL

GIUGEA NICOLAE PNL

OLAR CORNELIU PNL

ȘTEFAN ION PNL

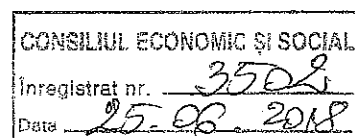
HĂRĂU ELEONORA-CARMEN - Deputat PNL

ROMAN FLORIN - PNL

LEOREANU LAURENTIU DAN PNL

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senat

LEGE

pentru completarea art.60 și art.154 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Articol unic – Legea nr.227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.668 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

1. La art.60, după punctul 4 se introduce un nou punct, 5, cu următorul cuprins:

5. începând cu 1 ianuarie 2019, persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfășurării activității peste durata normală a timpului de muncă de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, pe baza unui al doilea contract individual de muncă, cu timp parțial de lucru, încheiat cu persoane juridice române, precum și pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor realizate din orele suplimentare efectuate, în limita a 32 de ore lunar. Beneficiază de prevederile prezentului punct exclusiv persoanele fizice care realizează deja venituri din salarii și asimilate salariilor în baza unui contract de muncă, cu normă integrală de lucru, încheiat pe o perioadă nedeterminată. Statul de plată aferent veniturilor din salarii și asimilate salariilor, obținute de fiecare angajat care desfășoară activități peste durata normală a timpului de muncă de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, se întocmește separat.

2. La alin.(1) al art. 154, după litera h¹) se introduce o nouă literă, h²), cu următorul cuprins:

Categoriile de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele categorii de persoane fizice sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate:

h²) începând cu 1 ianuarie 2019, persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, pentru veniturile obținute ca urmare a desfășurării activității peste durata normală a timpului de muncă de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, pe baza unui al doilea contract individual de muncă, cu timp parțial de lucru, încheiat cu persoane juridice române, precum și pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor realizate din orele suplimentare efectuate, în limita a 32 de ore lunar. Beneficiază de prevederile prezentului punct exclusiv persoanele fizice care realizează deja venituri din salarii și asimilate salariilor în baza unui contract de muncă, cu normă integrală de lucru, încheiat pe o perioadă nedeterminată.